

en Skatteudskrivning, der paa de af mig nævnte Omraader fører til de nævnte Resultater.

Selv om man indenfor Amtskommunerne i en lidt forstærket Form skulde anvende Landkommunallovens § 50 ved Paaligning af Amtskommunernes Indtægter ved Skatteudskrivning i Landkommunerne, hvor man efter min Opfattelse desværre i alt for høj Grad gaar til at erstatte Ejendomsskat med personlig Skat, vil jeg gaa saa vidt at paastaa, at Amtskommunerne i mindre Grad vil være animeret til en saadan Skatteudskrivning, naar Ejendomsbeskatningen paa den af os nu foreslaaede Maade blev heldigere i sine Virkninger, end den er i Øjeblikket. Jeg anfører dette ud fra den Opfattelse, at der indenfor den nuværende Kommunallovgivnings Spillerum er Mulighed for en Ændring, saa at man ikke i synderlig Grad behøver at gaa til større Skatteudskrivninger efter Landkommunallovens § 50 og heller ikke i By- og Sognekommuner behøver at gaa til en stærkere Forskydning over imod de personlige Skatter.

Angaaende den Frygt, man fra den høje Regerings Side nærer for, at Skatteudskrivningsretten skal benyttes til at fremme en heldig social Virkning, formidske den Lammelse i Erhvervslivet, Bygningsskatten er en medvirkende Aarsag til, fordi man mener, at den nuværende Fordeling mellem Ejendomsskatter, Skatter paa Bygninger og Grund, helst bør prøves længere og bevares ind i Fremtiden, vil jeg fremføre den Opfattelse, at hvis det af os nu foreslaaede gennemføres med heldige Virkninger i Nuets, og det viser sig, at de heldige Virkninger i Fremtiden ikke svarer til Forventningerne, har man jo altid Anledning og rig Anledning til at gaa tilbage til andre Forhold vedrørende vor Ejendomsbeskatning; men naar den høje Regering mener, at de sociale Virkninger af det af os forelagte Lovforslag er heldige i Nuets, forekommer det mig, at man ikke behøver at frygte for at gaa til at prøve dette enkelte, simple, stærke Middel til at fremme gode sociale Forhold i den Udstrækning, Loven gør det muligt. Jeg kunde med samme Grund sige, at hvis den høje Regering anser det for betænkeligt at gaa til en i Nuets heldig Lovgivning, stammer disse Betæneligheder efter min Opfattelse fra en af to Grunde. Man tør ikke gøre det. Enten er det, fordi de heldige Virkninger af et Lovforslag som det forelagte vil blive saa soleklare, at man ikke kan holde sine Betæneligheder oppe, men Princippet sejrer; eller ogsaa er det ud fra en politisk

Opfattelse, at den høje Regering ikke tør gaa mod det Parti, der i dansk Politik staaer som Grundskyldens deciderede Modstander.

Vi for vort Vedkommende har ikke ønsket en Tilsnigelse af nogen som helst Art gennem det foreliggende Lovforslag, vi ønsker kun at fremføre i den høje Rigsdag vor Opfattelse af, hvad der i Øjeblikket bør gøres for at mildne Vanskelighederne, og saa ganske roligt lade Debatten klare, hvordan Meningerne er og lade Lovforslaget, hvis det gennemføres, gennem sine Virkninger bevise vor Paastands Rigtighed, i modsat Fald maa Lovforslaget falde for Befolkningens Dom, naar Virkningerne derude er konstateret. Den højtærede Indenrigsminister sagde, at de foreslaaede Afdrag var meget store. Jeg indrømmer, at dette er rigtigt, men jeg vil gerne anføre, at netop fordi de er saa store, bliver de sociale Virkninger af en Ændring af den kommunale Ejendomsbeskatning, saaledes som af os foreslaaet, saa mærkbare. Der er for mig ikke et Øjeblik Tvivl om, at det er rigtigt at tage haardt og haandfast paa Vanskelighederne ved at sige, at vi giver Skattefrihed fra Statens Side for det Byggeri, som foregaar i Fremtiden, og at vi giver Kommunalbestyrelserne Myndighed til at give Skattelettelse, der rammer paa de rigtige Steder paa mærkbar Vis.

Jeg tror ikke, at den højtærede Indenrigsminister har Ret i, at den offentlige Mening vil reagere mod Virkningen deraf. Jeg tror, at den højtærede Indenrigsminister helt fejlvurderer den offentlige Mening, saaledes som den vil komme til at give sig Udtryk, naar Regering og Rigsdag gennemfører Skattelettelse paa de Omraader, hvor alle erkender, at Skattetrykket er uretfærdigt. Efter min Opfattelse er Bygningsskatten uretfærdig, fordi den alle Steder virker som en dobbelt Beskatning. Den Mand, der under Krigen og under Efterkrigstidens Højkonjunkturer satte Byggeri i Gang eller vil gøre det i de kommende Aar og prøver paa overhovedet at udrette en nyttig Gerning i Erhvervslivet ved at anskaffe sig Værdier i Bygninger, vil jo netop ved at gøre dette udsætte sig for en Dobbeltbeskatning, der efter min Mening er den urimeligste i dansk Skattelovgivning, idet den Mand, der har sat sin Formue i Vareværdier af denne Art, bliver beskattet baade med Ejendomsskat og med Formueskat.

Det er rigtigt, naar den højtærede Indenrigsminister mener, at det radikale Venstres Lovforslag vil faa Venner i stort